

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 28 kwietnia 2020 r. – OT przeciwko Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Sprawa C-184/20)

(2020/C 255/13)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OT

Strona pozwana: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy warunek określony w art. 6 ust. 1 lit. e) rozporządzenia [2016/679] ⁽¹⁾, w myśl którego przetwarzanie musi być niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, w związku z wymogami określonymi w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia, w tym wymogiem, w myśl którego przepisy państwa członkowskiego muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym, oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu, w kontekście art. 7 i 8 karty [praw podstawowych] ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe nie mogą przewidywać wymogu ujawnienia oświadczeń o prywatnych interesach i opublikowania ich na stronie internetowej administratora danych, jakim jest Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (główna komisja ds. etyki urzędowej), wskutek czego dostęp do tych danych uzyskują wszystkie osoby mające dostęp do Internetu?
- 2) Czy zakaz przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych przewidziany w art. 9 ust. 1 rozporządzenia [2016/679], mając na uwadze warunki przewidziane w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia, w tym warunek przewidziany w jego lit. g), w myśl którego przetwarzanie musi być niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą, należy interpretować, również w kontekście art. 7 i 8 karty [praw podstawowych], w ten sposób, że przepisy krajowe nie mogą przewidywać wymogu ujawnienia danych związanych z oświadczeniem o interesach prywatnych, w którym mogą zostać ujawnione dane osobowe, w tym dane umożliwiające ustalenie poglądów politycznych danej osoby, przynależności do związków zawodowych, orientacji seksualnej i innych danych osobowych, i opublikowania tych danych na stronie internetowej administratora danych, jakim jest Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, wskutek czego wszystkie te dane zostają udostępnione wszystkim osobom mającym dostęp do Internetu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

⁽²⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, C 326, s. 391).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 28 kwietnia 2020 r. – JL / BMW Bank GmbH, DT / Volksbanken Bank GmbH

(Sprawa C-187/20)

(2020/C 255/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JL, DT

Strona pozwana: BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/WE”) należy interpretować w ten sposób, że rodzaj kredytu powinien wskazywać w stosownych przypadkach, że dana umowa jest umową o kredyt wiązany lub umową o kredyt na czas określony?
- 2) Czy art. 10 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku umów o kredyt wiązany na sfinansowanie nabywanego towaru, gdy kwota kredytu jest wypłacana sprzedawcy, warunki dokonywania wypłat kredytu powinny wskazywać, że kredytobiorca jest zwolniony z obowiązku zapłaty ceny w wysokości wypłacanej kwoty i że sprzedawca musi mu wydać nabywany towar, o ile cena została zapłacona w całości?
- 3) Czy art. 10 ust. 2 lit. l) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że:
  - a) należy podać stopę oprocentowania dla odsetek za opóźnienie obowiązującą w chwili zawarcia umowy o kredyt wyrażoną jako wartość bezwzględna, a przynajmniej, iż należy podać tak wyrażoną obowiązującą stopę referencyjną (w tym przypadku stopę bazową zgodnie z § 247 BGB – niemieckiego kodeksu cywilnego), z której wynika obowiązująca stopa oprocentowania dla odsetek za opóźnienie poprzez dodanie odpowiedniej wartości (w tym przypadku pięciu punktów procentowych zgodnie z § 288 ust. 1 zdanie drugie BGB)?
  - b) mechanizm dokonywania zmian stopy oprocentowania dla odsetek za opóźnienie musi być konkretnie określony, a przynajmniej należy wskazać przepisy krajowe, z których wynikają zmiany stopy oprocentowania dla odsetek za opóźnienie (§ 247, § 288 ust. 1 zdanie drugie BGB)?
- 4) a) Czy art. 10 ust. 2 lit. r) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że w umowie o kredyt należy podać konkretną, zrozumiałą dla konsumenta metodę obliczania rekompensaty należnej w przypadku przedterminowej spłaty pożyczki, tak aby konsument mógł przynajmniej w przybliżeniu obliczyć wysokość rekompensaty należnej w przypadku wcześniejszego wypowiedzenia umowy?
  - b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4 a)]

Czy art. 10 ust. 2 lit. r) i art. 14 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2008/48/WE stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu, które w przypadku niepełnych informacji w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. r) dyrektywy 2008/48/WE przewiduje, że termin do odstąpienia rozpoczyna bieg mimo wszystko z chwilą zawarcia umowy, a jedynie kredytodawcy nie przysługuje roszczenie o rekompensatę za przedterminową spłatę kredytu?
- 5) Czy art. 10 ust. 2 lit. s) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że
  - a) w umowie o kredyt należy również podać określone w prawie krajowym prawa stron do wypowiedzenia umowy, w szczególności także prawo pożyczkobiorcy do wypowiedzenia z ważnego powodu na podstawie § 314 BGB umowy pożyczki zawartej na czas określony oraz że przepis, w którym jest uregulowane to prawo do wypowiedzenia, musi być wyraźnie wskazany?
  - b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 5 a)]:

nie stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu przewidującemu, że wskazanie szczególnego prawa do rozwiązania umowy zgodnie z prawodawstwem krajowym stanowi obowiązkową informację w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. s) dyrektywy 2008/48/WE?
  - c) w umowie o kredyt odnośnie do wszelkich praw do wypowiedzenia tej umowy należy wskazać przewidziane dla wykonania danego prawa termin do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu i formę takiego oświadczenia?
- 6) Czy art. 10 ust. 2 lit. t) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że istotne wymogi formalne dotyczące reklamacji lub odwołania w ramach pozasądowego postępowania reklamacyjnego lub odwoławczego muszą być podane do wiadomości w umowie kredytowej? Czy w tym zakresie niewystarczające jest odwołanie się do dostępnego w Internecie regulaminu pozasądowego postępowania reklamacyjnego lub odwoławczego?

7) Czy w wypadku umowy o kredyt konsumencki wykluczona jest możliwość podniesienia przez kredytodawcę zarzutu utraty prawa w odniesieniu do wykonania prawa do odstąpienia od umowy przez konsumenta zgodnie z art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE,

a) jeśli część przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE obowiązkowych informacji ani nie została prawidłowo wskazana w umowie o kredyt, ani następnie nie została prawidłowo udostępniona, w związku z czym termin do odstąpienia zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE nie rozpoczął biegu?

b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 7 a)]:

jeśli utrata prawa w decydującym stopniu opiera się na upływie czasu od chwili zawarcia umowy lub na całkowitym wykonaniu umowy przez obydwie strony lub na okoliczności, że kredytodawca dysponuje zwróconą kwotą kredytu, lub na zwrocie zabezpieczeń kredytu lub (w wypadku umowy kupna-sprzedaży powiązanej z umową o kredyt) na używaniu lub sprzedaży sfinansowanego towaru przez konsumenta, lecz w istotnym okresie i w chwili wystąpienia istotnych okoliczności konsument nie wiedział o nadal obowiązującym prawie do odstąpienia i nie był odpowiedzialny za ten brak wiedzy, a kredytodawca również nie mógł przyjąć, że konsument nie ma odpowiedniej wiedzy?

8) Czy w wypadku umowy o kredyt konsumencki wykluczona jest możliwość podniesienia przez kredytodawcę zarzutu nadużycia prawa w odniesieniu do wykonania prawa do odstąpienia przez konsumenta zgodnie z art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE,

a) jeśli część przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE obowiązkowych informacji ani nie została prawidłowo wskazana w umowie o kredyt, ani następnie nie została prawidłowo udostępniona, w związku z czym termin do odstąpienia zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE nie rozpoczął biegu?

b) [na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 8 a)]:

jeśli nadużycie prawa w decydującym stopniu opiera się na upływie czasu od chwili zawarcia umowy lub na całkowitym wykonaniu umowy przez obydwie strony lub na okoliczności, że kredytodawca dysponuje zwróconą kwotą kredytu, lub na zwrocie zabezpieczeń kredytu lub (w wypadku umowy kupna-sprzedaży powiązanej z umową o kredyt) na używaniu lub sprzedaży sfinansowanego towaru przez konsumenta, lecz w istotnym okresie i w chwili wystąpienia istotnych okoliczności konsument nie wiedział o nadal obowiązującym prawie do odstąpienia i nie był odpowiedzialny za ten brak wiedzy, a kredytodawca również nie mógł przyjąć, że konsument nie ma odpowiedniej wiedzy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad (Bułgaria) w dniu 14 maja 2020 r. – „Topłofikacija Sofia” EAD „CZEZ Elektro Bułgarija” AD i „Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” EOOD

(Sprawa C-208/20)

(2020/C 255/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: „Topłofikacija Sofia” EAD „CZEZ Elektro Bułgarija” AD i „Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia” EOOD